

YARGITAY

9. HUKUK DAİRESİ

Esas No.	2014/14918
Karar No.	2014/17763
Tarihi:	02.06.2014

İlgili Kanun / Madde

4857 S. İşK. /18-21

- **SI SIK RAPOR ALMA**
- **İŞ AKIŞININ BOZULMASI**
- **GEÇERLİ FESİH**
-

ÖZETİ Dosya içeriğine göre davacının 14.02.2012-26.07.2012 tarihleri arası bir kısmı aynı bir kısmı farklı rahatsızlıklara ilişkin 8 ayrı raporla toplam 76 gün rapor kullandığı görülmektedir. Davacı tıbbi tanıtım temsilcisidir. Raporlu olduğu dönemde ziyaret yapması gereken yerlere ya ziyaret yapılmayacağı veya başka bir çalışanın ek olarak o noktalara yönlendirilerek ziyaret yapması gerekeceği, bunun da işyerinde olumsuzluklara yol açacağı açıktır. Davacının aldığı raporların kesintili olduğu ve 4857 Sayılı İş Kanunu m.25/I-a'da belirtilen süreyi aşmadığı görülmekteyse de, aldığı raporların sayısı, uzunluğu ve davacının ilaç tanıtımı görevinde çalıştığı dikkate alındığında, bunun işyerinde olumsuzluklara neden olduğu, bu nedenle işverenden davacıyla çalışma ilişkisini sürdürmesinin beklenemeyeceği feshin geçerli olduğunun kabulüyle davanın reddine karar verilmesi gerekir

DAVA :Davacı, feshin geçersizliği, işe iadesi ve yasal sonuçlarına hükmedilmesine karar verilmesini istemiştir.

Yerel mahkeme, isteği hüküm altına almıştır.

Hüküm süresi içinde davalı avukatı tarafından temyiz edilmiş olmakla, dava dosyası için Tetkik Hakimi E.Sevgi tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

A) Davacı İsteminin Özeti:

Davacı vekili; müvekkilinin davalı işverene ait iş yerinde 16/03/2005 - 27/07/2012 tarihleri arasında tıbbi tanıtım temsilcisi olarak çalıştığını, davalı işverenin müvekkilinin iş akdini sık sık istirahat alması nedeniyle iş görme edimini yerine getirmedeği gerekçesiyle sonlandırdığını, müvekkilinin bel fıtığı rahatsızlığı ve ayağında kırık meydana gelmesi nedeniyle belirli tarihlerde işine devam edemediğini, müvekkilinin davalının diğer çalışanlarından daha eksik bir çalışma yapmadığını, raporlu olduğu dönemlerde dahi aylık ilaç satış raporlarından görüleceği üzere, davalının aylık satış bilançolarında davalının aleyhine farklar bulunmadığını, hatta müvekkilinin raporlu olduğu dönemde personel yemek ve yakıt giderlerinin azalmasını davalının karlılığını daha da arttırmış olarak değerlendirilebileceğini, davalı işverenin 27/07/2012 tarihinde müvekkilinden savunma talep ederek aynı gün iş akdine son verildiğini, davalı işverenin feshin son çare olması ilkesine aykırı hareket ettiğini, bu nedenle feshin geçersiz olduğunu belirterek, müvekkilinin işe iadesine karar verilmesini talep ve dava etmiştir.

B) Davalı Cevabının Özeti:

Davalı vekili; davacının 16/03/2005 - 27/07/2012 tarihleri arasında çalıştığını, iş akdinin 27/07/2012 tarihinde 4857 sayılı İş Kanunun 17. ve devamı maddelerine göre ihbar ve kıdem tazminatları kendisine ödenerek feshedildiğini, davacının iş akdinin feshinin, kendisinin "geçerli fesih nedeni" tutum ve davranışlarına dayandığını, davacının ise tıbbi mümessil olarak görev yaptığını, bir ilaç firmasının hayatiyetini sürdürmesi için ürettiği ilaçların satışının belirlenen asgari hedeflerin altına düşmemesi gerektiğini, bunda ancak tıbbi mümessillerin iyi performansı ile mümkün olabileceğini, davacının 2012 yılı Şubat ayından bu yana sık sık istirahat alması ve işverene sürekli iş görmezlik belgelerini ibraz etmesi ve bu nedenle davacının süregelen performans düşüklüğü nedeniyle 27/07/2012 tarihli yazı ile savunmaya çağırıldığını, savunmasında ise geçerli bir neden sunamadığını, davacının durumunun şirket üst yönetimince değerlendirildiğini, iş akdinin feshinden başka çare kalmadığı ve müvekkili ilaç firmasının bu durumdaki bir mümessile bundan sonra da katlanmasının mümkün olmadığı anlaşıldığından iş akdinin feshedildiğini, bu nedenle davacının işe iade talebinin reddine karar verilmesi gerektiğini, davacının kendi imzasını taşıyan ibraname başlıklı belge de davacının müvekkili şirketin yapmış olduğu feshin geçerli sebeplere dayandığını kabul ettiğini açık olarak beyan ve ikrar ettiğini belirterek; davanın reddine karar verilmesini savunmuştur.

C) Yerel Mahkeme Kararının Özeti:

Mahkemece davacının hizmet süresince 88 gün rapor kullandığı aldığı raporların çalışmasına engel teşkil edeceğine dair sağlık kurulu raporu olmaması ve istirahat ettiği günlerin ihbar önlere ilaveten altı haftalık süreyi bulmaması nedeniyle yasadaki fesih koşullarını taşımadığı gerekçesiyle davanın kabulüne karar verilmiştir.

D) Temyiz:

Kararı davalı vekili temyiz etmiştir.

E) Gerekçe:

Somut olayda davacı tıbbi tanıtım temsilcisi olarak çalışmaktayken iş sözleşmesi 27.07.2012 tarihinde savunması da alınarak 2012 yılı Şubat ayından itibaren sık ve uzun süreli rapor kullandığı bunun işyerinde olumsuzluğa yol açtığı belirtilerek feshedilmiştir.

Dosya içeriğine göre davacının 14.02.2012-26.07.2012 tarihleri arası bir kısmı aynı bir kısmı farklı rahatsızlıklara ilişkin 8 ayrı raporla toplam 76 gün rapor kullandığı görülmektedir. Davacı tıbbi tanıtım temsilcisidir. Raporlu olduğu dönemde ziyaret yapması gereken yerlere ya ziyaret yapılmayacağı veya başka bir çalışanın ek olarak o noktalara yönlendirilerek ziyaret yapması gerekeceği, bunun da işyerinde olumsuzluklara yol açacağı açıktır. Davacının aldığı raporların kesintili olduğu ve 4857 Sayılı İş Kanunu m.25/I-a'da belirtilen süreyi aşmadığı görülmekteyse de, aldığı raporların sayısı, uzunluğu ve davacının ilaç tanıtımı görevinde çalıştığı dikkate alındığında, bunun işyerinde olumsuzluklara neden olduğu, bu nedenle işverenden davacıyla çalışma ilişkisini sürdürmesinin beklenemeyeceği feshin geçerli olduğunun kabulüyle davanın reddine karar verilmesi gerekir.

4857 sayılı İş Yasasının 20/3 maddesi uyarınca Dairemizce aşağıdaki şekilde karar verilmiştir.

HÜKÜM :

Yukarda açıklanan gerekçe ile;

1. Mahkemenin kararının BOZULARAK ORTADAN KALDIRILMASINA,

2. Davanın REDDİNE,

3. Harç peşin alındığından yeniden alınmasına yer olmadığına,

4.Davacının yaptığı yargılama giderinin üzerinde bırakılmasına, davalının yaptığı 1.068.80 TL yargılama giderinin davacıdan tahsili ile davalıya ödenmesine,

5.Karar tarihinde yürürlükte bulunan tarifeye göre 1.500 TL ücreti vekaletin davacıdan alınarak davalıya verilmesine,

6. Peşin alınan temyiz harcının isteği halinde davalıya iadesine,

Kesin olarak 02.06.2014 tarihinde oybirliği ile karar verildi.